

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010108
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5614010108.9

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou na hlavnom pojednávaní dňa 21. júla 2020 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

C.. D. V. B. U. K. nar. XX. X. XXXX H. L., trvale bytom M. XXX/XX, L. - E., prechodne bytom K. XX, L., t. č. bytom E., T. XX, U.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že s cieľom získať neoprávnený prospech ako konateľ obchodnej spoločnosti DIP s. r. o., so sídlom Masarykova 66, Michalovce, IČO: 36 211 397, v prvej polovici mesiaca august 2011 s B.. C. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom E. XXX/X, M. G.Š., zástupcom obchodnej spoločnosti Win Trade, s. r. o., so sídlom Senická 626/5, Liptovský Mikuláš, IČO: 45 616 540, osobne dohodol Dodatok k Zmluve o poskytnutí poradenstva, v zmysle ktorého mal poradca - obchodná spoločnosť Win Trade, s. r. o. obchodnej spoločnosti DIP s. r. o. spracovať aktualizáciu podnikateľského plánu - projektu „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“ s dohodnutou odplatom za spracovanie aktualizácie vo výške 1 425,- eur, aktualizácia podnikateľského plánu mu bola sms komunikáciou zo dňa 16. 8. 2011 na jeho žiadosť zaslaná obchodnou spoločnosťou Win Trade, s. r. o. na jeho mailovú adresu C..V., s prísľubom obžalovaného, že dodatok zmluvy podpíše u notára 25. 8. 2011, a ten istý deň vyplatí aj faktúru č. 1108002 z 12. 8. 2011 znejúcu na 1 425,- eur, avšak napriek tomu, že aktualizáciu podnikateľského plánu odsúhlasil elektronickou formou - správou zo dňa 16. 8. 2011, akceptujúc aj výšku úhrady za predmetný dodatok, úhradu za spracovanú aktualizáciu projektu, vyúčtovanú označenou faktúrou obchodnej spoločnosti Win Trade, s. r. o., neuhradil, pričom už v čase dohodnutia označeného dodatku vedel, že vzhľadom na finančnú situáciu spoločnosti DIP s. r. o., ktorú zastupoval, nebude schopný úhradu za aktualizáciu projektu realizovať, čo zástupcovi obchodnej spoločnosti Win Trade, s. r. o. zamlčal, čím spôsobil škodu vo výške najmenej 1.425,- eur obchodnej spoločnosti Win Trade, s. r. o., pričom uvedená spoločnosť postúpila svoju pohľadávku postupníkovi B.. C. L., E. XXX/X, M. G.,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu podmieniene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 16 / šesťnásť/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému B.. C. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom E. XXX/X, M. G., škodu vo výške 1.425,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 4. 4. 2014 na C.. D. V. obžalobu pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že s cieľom získať neoprávnený prospech ako konateľ obchodnej spoločnosti DIP, s. r. o., Michalovce, Masarykova 66, IČO: 36 211 397, v prvej polovici mesiaca august 2011 so zástupcom spoločnosti Win Trade, s. r. o., Liptovský Mikuláš, Senická 626/5, IČO: 45 616 540, B.. C. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom M. G., E. XXX/X, osobne dohodol Dodatok k Zmluve o poskytnutí poradenstva, v zmysle ktorého mal poradca - spoločnosť Win Trade, s. r. o., spoločnosť DIP, s. r. o., spracovať aktualizáciu podnikateľského plánu - projektu „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“ s dohodnutou odplatou za spracovanie aktualizácie vo výške 1.425,- eur, aktualizácia podnikateľského plánu - projektu mu bola v zmysle sms komunikácie zo 16. 8. 2011 na jeho žiadosť zaslaná spoločnosťou Win Trade, s. r. o., na jeho mailovú adresu C..V., s prísľubom obvineného, že dodatok zmluvy podpíše u notára 25. 8. 2011, a v ten istý deň vyplatí aj faktúru č. 1108002 z 12. 8. 2011, znejúcu na sumu 1.425,- eur (vystavenú za spracovanie aktualizácie), avšak napriek tomu, že aktualizáciu podnikateľského plánu odsúhlasil elektronickou formou - správou zo dňa 16. 8. 2011, akceptujúc aj výšku úhrady za predmetný dodatok, úhradu za spracovanú aktualizáciu projektu, vyúčtovanú označenou faktúrou spoločnosti Win Trade, s. r. o., neuhradil, pričom už v čase dohodnutia označeného dodatku bol uzrozumený s tým, že vzhľadom na finančnú situáciu spoločnosti, ktorú zastupoval (DIP, s.r.o.), nebude schopný úhradu za aktualizáciu projektu realizovať, čo zástupcovi spoločnosti Win Trade, s. r. o., zamlčal, čím tejto spoločnosti spôsobil škodu vo výške 1.425,- eur.

2. Prokurátor podal obžalobu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku bez odôvodnenia.

3. Obžalovaný od počiatku trestného stíhania popieral vinu a na svoju obhajobu uvádzal nasledovné. Ako konateľ spoločnosti DIP, s.r.o., so sídlom Michalovce, ulica Masarykova č. 66, dňa 25. 11. 2010 podpísal zmluvu o poskytnutí poradenstva so spoločnosťou Win Trade, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, ul. Senická, v zastúpení B.. C. L., na základe ktorej sa mu spoločnosť Win Trade, s.r.o., zaviazala vypracovať podnikateľský plán - produkciu plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky. Za vypracovanie podnikateľského plánu si spoločnosť Win Trade, s.r.o., vyfakturovala sumu 4.000,- eur, ktorá bola spoločnosťou DIP, s.r.o., aj vyplatená. Táto spoločnosť mu bola odporúčaná spoločnosťou Abundia, s.r.o., Školská č. 10, Liptovský Mikuláš, konateľkou I. Š., ako odborník na realizáciu podnikateľských zámerov a plánov. Spoločnosť Abundia, s.r.o., mu mala sprostredkovať prefinancovanie tohto podnikateľského zámeru a požadovala vypracovanie tohto podnikateľského zámeru spoločnosťou Win Trade, s.r.o. So spoločnosťou Abundia, s.r.o., ho zoznámil A. G., bytom R. R.. Menovaný poskytol spoločnosti DIP, s.r.o., 35.000,- eur na vyplatenie spoločnosti Abundia, s.r.o., čo boli financie, ktoré spoločnosť Abundia, s.r.o., požadovala na zabezpečenie prefinancovania podnikateľského zámeru. Za tieto prostriedky mal dostať A. G. 4% v spoločnosti DIP, s.r.o., po realizácii

samotného financovania podnikateľského zámeru. Následne vypovedal kontrakt so spoločnosťou Abundia, s.r.o., a pohľadávku vo výške 35.000,- eur postúpil späť na A. G., teda vrátenie 35.000,- eur si vymáhal A. G. od spoločnosti Abundia, s.r.o, sám na základe postúpenia pohľadávok. U. A. G. našiel kontakt na Raiffeisen Bank, Praha. Obžalovanému a jeho spoločníkovi C.. W. L. uviedol meno pracovníka, ktorý prijal ich podnikateľský zámer. Bol ním pán Š., bývalý generálny riaditeľ a predseda predstavenstva finančnej inštitúcie, vtedajší predseda dozornej rady Raiffeisen Bank. Podnikateľský zámer vypracovaný spoločnosťou Win Trade, s.r.o., bol Raiffeisen Bank vrátený na prepracovanie kvôli nedostatkom a chybám, pretože nebol vypracovaný podľa bankových požiadaviek. V júli 2011 sa obžalovaný stretol s poškodeným L., odovzdal mu ním vypracovaný pôvodný podnikateľský zámer a informoval ho o nedostatkoch aj o tom, ako má byť prepracovaný, spolu s kópiou iného podnikateľského projektu ako predlohou na jeho prepracovanie. Pri ich osobnom stretnutí ho L. neinformoval o výške sumy, ktorú si vyfakturuje za opravy ním vypracovaného pôvodného podnikateľského projektu, a bol presvedčený, že tieto opravy podnikateľského projektu budú spadať pod samotnú reklamáciu ním vypracovaného podnikateľského projektu. Následne, až po prepracovaní uvedeného podnikateľského zámeru v auguste v roku 2011, mu L. poslal faktúru aj dodatok k pôvodnej zmluve o poskytnutí poradenstva. Keďže on mal prepracovaný podnikateľský zámer, uzatvoril dodatok k pôvodnej zmluve o poskytnutí poradenstva. L. si za predmetné opravy vyfakturoval sumu 1.425,- eur. V telefonickom rozhovore sa dohodli, že spoločnosť bude, a je, ochotná predmetnú sumu za opravy podnikateľského projektu vyplatiť, a že predmetná suma bude vyplatená obratom po akceptácii a pripísaní úverových finančných prostriedkov na účet spoločnosti DIP, s.r.o., na samotnú realizáciu podnikateľského projektu. Obžalovaný poukázal v súvislosti s obvinením, že údajne v čase uzatvárania dodatku k zmluve vedel, že úhrada za služby nebude poskytnutá, na to, že ani v čase uzatvorenia pôvodného kontraktu pôvodnej zmluvy spoločnosť DIP, s.r.o., nemala na účte finančné prostriedky, a svoju pohľadávku vysporiadala. Poukázal tiež na to, že je konateľ a majiteľ spoločnosti DIP, s.r.o., pričom on má finančné prostriedky ako fyzická osoba. Hoci spoločnosť DIP, s.r.o., finančné prostriedky v čase uzatvárania dodatku k zmluve v sume 1.425,- eur nemala, mal ich on ako majiteľ spoločnosti. Jemu a C.. W. L. bolo deklarované A. G., že ich podnikateľský zámer prešiel schválením cez Risk Manažment a že ich zámer bol odsúhlasený a odporúčaný na financovanie a prešiel jednotlivými procesmi schvaľovacieho konania príslušnej bankovej inštitúcie. Následne im G. oznámil, že ich podnikateľský zámer bol schválený, že majú čakať na akumulovanie finančných prostriedkov pre ich podnikateľský zámer od materskej banky Raiffeisen Bank. Bolo im povedané, že keď im naakumulujú finančné prostriedky, budú pozvaní do Raiffeisen Bank, Praha, na podpis úverového kontraktu. Tieto informácie poskytoval A. G. jemu a aj jeho spoločníkovi L., ktorý následne tieto informácie poskytoval N.. B.. A. E. - majiteľovi know - how. Kontakt na N.. B.. A. E. mal C.. L., ktorý s ním komunikoval.

4. Na hlavnom pojednávaní dňa 19. 4. 2016 obžalovaný svoju obhajobnú argumentáciu doplnil nasledovne. Dodatok ku vypracovanému podnikateľskému zámeru sa dohadoval s L., ktorý ho neupozornil, že za dodatok bude musieť platiť. Ak by ho bol upozornil, že za opravu pôvodného plánu bude platiť, reklamoval by ním vypracované dielo, ktoré nespĺňalo požiadavky vypracovaného podnikateľského zámeru. Jeho (obžalovaného) až neskôr upozornili, že bude musieť zaplatiť za dopracovanie podnikateľského plánu. Pani Š. mu zabezpečovala financovanie projektu. Ona však nekonala 1 rok, preto vypovedal zmluvu, a nový kontrakt uzavrel s G., ktorý bol potom v kontakte s Raiffeisen Bank <<https://ib.raiffeisen.sk/>>. V obžalobe je uvedené, že dal opraviť projekt až o rok, ale on to dal prepracovať kvôli tomu, že sa mu projekt vrátil od G. s tým, aby bol prepracovaný podľa bankových zvyklostí. G. mu odovzdal ich pôvodný podnikateľský zámer a predlohu iného podnikateľského zámeru, aby spoločnosť Win Trade, s. r. o., projekt urobila podľa bankových zvyklostí. Nereklamoval pôvodne vypracovaný projekt, lebo vtedy nevedel, že budú požadovať úhradu. Keby bol vedel, že za dopracovanie budú požadovať úhradu, bol by to reklamoval. Ohľadom dodatku nebola žiadna dohoda o úhrade za opravu diela, s L. o tom vôbec nebola reč. On sa dostal do omylu, a jemu vznikla škoda. Keď jednal s právnikom pána L., vyjadril sa, že, keď mu nabehnú úverové finančné prostriedky, je ochotný tých 1.425,- eur dofinancovať. V tom čase spoločnosť DIP, s.r.o., nemala žiaden majetok. Vklady do spoločnosti boli realizované z jeho zdrojov. On zabezpečil cez G. v roku 2011 úhradu 35.000,- eur v hotovosti na vyplatenie spoločnosti Abundia za sprostredkovanie financovania projektu. 25. 2. 2011 podpísal s G. zmluvu o poskytnutí finančných prostriedkov. Peniaze boli vyplatené spoločnosti Abundia, zastúpenej Š., v dňoch 25. 2. 2011 a 28. 3. 2011. V rámci celého projektu bola funkcia G. taká, že ho najskôr zoznámil so Š.. Po zabezpečení financovania projektu Š. sa mal stať spoločníkom spoločnosti DIP, s.r.o., plus mal mať 4 % obchodného podielu spoločnosti. Keď pani Š. nekonala, poveril touto činnosťou G., ktorý už medzitým získal kontakty v banke. Na začiatku takéto kontakty nemal, aspoň o tom netušil.

Neskôr povedal jemu a L., že má kontakt na pána Š., ktorý bol predseda predstavenstva Raiffeisen Bank <<https://ib.raiffeisen.sk/>> Praha, aspoň tak bol informovaný. G. informoval jeho a L., že podnikateľský plán bol schválený a budú pozvaní na podpis úverového kontraktu. Nevie povedať, akým spôsobom bola banka žiadaná o prefinancovanie projektu, lebo on v kontakte s bankou nebol. On podpisoval zmluvu o sprostredkovaní s G., a príkaznú zmluvu, v ktorej G. trval na tom, že zabezpečí celý proces k podpisu kontraktu. On nepodpisoval s bankou žiadne doklady, a vysvetlí prečo. Všetko mal zabezpečiť G. až do podpisu kontraktu. Š. mu vrátila časť peňazí, ktoré sa jej poskytli, zo sumy 35.000,- eur vrátila 2.000,- eur, a to až potom, ako vypovedal zmluvu a oznámil jej, že podáva na ňu trestné oznámenie. Vysmiala ho, povedala mu, že jej manžel je sudca na Okresnom súde v Kubíne. To bolo oveľa neskôr po tom, ako bola vystavená faktúra. To, že podáva na ňu trestné oznámenie, povedal až potom, čo vypovedal zmluvu spoločnosti Abundia a žiadal o vyplatenie peňazí. G. mu povedal, aby to neriešil trestným oznámením, preto trestné oznámenie nepodal a pohľadávku preniesol na neho. V tom čase, keď mu vrátila pani Š. 2.000,- eur, sa už viedlo proti nemu trestné konanie, a tých 1.425,- eur spoločnosti Win Trade neuhradil. Z osobných zdrojov financoval potreby firmy, disponoval určitou čiastkou finančných prostriedkov. Obžalovaný sa ku výške jeho disponibilných zdrojov odmietol na hlavnom pojednávaní vyjadrovať. Uviedol, že ani nepočítal s možnosťou, že by mu neboli poskytnuté finančné prostriedky. G. ho informoval o jednotlivých fázach spracovania projektu a ani neočakával, že dospejú k záveru, že nedostanú finančné prostriedky. S touto možnosťou ani nepočítal, pretože ho G. stále informoval. On sa s pánom L. stretol osobne jedenkrát, a to v Liptovskom Mikuláši pri Tescu. Ďalšia komunikácia medzi nimi prebiehala telefonicky. Pýtal sa ho na veci, ktoré sa týkali prepracovania podnikateľského zámeru. O tom, ako má podnikateľský zámer vyzeráť, komunikovali telefonicky. O výške platby za spracovanie dodatku ho informoval e-mailom. Postavil ho pred hotovú vec, vystavil mu faktúru a dodatok k zmluve. Faktúra bola na sumu 1.425,- eur. Chcel od neho, aby vyplatil tú sumu a podpísal dodatok k zmluve. Obžalovaný zostal zaskočený s tým, že si dovoľil tú nehoráznosť, keď už mu raz vyplatil 4.000,- eur, má ešte platiť za niečo, čo on neurobil tak, ako mal. V telefonickom rozhovore s tým vyslovil nespokojnosť. L. povedal, že musí podpísať dodatok k zmluve, a faktúru, čo mu vystavil, má zaplatiť. Obžalovaný k č. l. 12 (list obžalovaného zo dňa 16. 8. 2011, obsahujúci odsúhlasenie návrhu Dodatku a fakturovanú sumu 1425,- eur) uviedol, že list písal on, už si nepamätá, či to bolo odoslané poštou, skôr asi mailom. Nevie, s akým časovým odstupom odvtedy, ako mu L. poslal dodatok k zmluve a faktúru, poslal tento list. Dodatok k zmluve má podpísaný 12. 8. 2011 a papier, o ktorom sa bavili, je datovaný 16. 8. 2011. Dodatok podpísal na základe prísľubu poskytnutia finančných prostriedkov na vyplatenie faktúry od G.. List písal už v čase, keď G. mal nejaké kontakty v banke a jeho prvotný hnev už pominul. On osobne nevyvíjal nejaké aktivity vo vzťahu k banke, ani s ňou nekomunikoval, lebo touto činnosťou poveril G., ktorý informoval nielen jeho, ale aj L., o celom procese schvaľovania ich podnikateľského zámeru. Ten projekt nie je doposiaľ ukončený, očakáva návrh úverového kontraktu od Fondu HSBC Londýn. G. bol činný v tejto veci asi do roku 2013, a potom sa ich cesty rozišli. Nemal žiadne možnosti získania investora a vydal sa vlastnou cestou podnikania. Už i v tom čase podnikal, mal nejakú fabriku v Lozorne. Čo sa týka ich projektu, povedal mu, že to padlo, že predsedovi predstavenstva banky zomrela manželka a on sa vzdal funkcie. Zo strany spoločnosti Win Trade nebola podaná žiadna žaloba na spoločnosť DIP, s. r. o. Projekt sa bude realizovať v lokalite Košice, Priemyselný park Kechnec. On je právnik, ctí si zákon, vie, čo je zákon a dodržiava právne predpisy.

5. Svedok B.. C. L. sa vyjadril, že spolupráca s obžalovaným, ako konateľom spoločnosti DIP, s.r.o., Michalovce, začala koncom roka 2010. Uzatvorili zmluvu o poskytnutí poradenstva na vypracovanie podnikateľského zámeru „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“. Podnikateľský zámer bol zo strany spoločnosti Win Trade, s.r.o., riadne vypracovaný, prevzatý a zo strany spoločnosti DIP, s.r.o., aj uhradený začiatkom roka 2011. Niekedy v mesiaci august 2011 ho C.. D. V. kontaktoval s požiadavkou na dopracovanie tohto podnikateľského zámeru v zmysle požiadaviek budúceho investora. Na osobnom stretnutí začiatkom augusta sa dohodli na dopracovaní v zmysle požiadaviek obžalovaného, pričom obžalovaný mu ponúkol za toto zálohu vo výške 500,- eur, avšak svedok nemal príjmové pokladničné doklady, preto mu navrhol, aby vložil peniaze na účet spoločnosti Win Trade, s.r.o., ale toto obžalovaný neurobil, a tak pri následných telefonických rozhovoroch sa dohodli, že uhradí celú sumu 1.425,- eur vkladom na účet spoločnosti Win Trade, s.r.o., v deň odovzdania projektu. Obžalovaný mu pred spracovaním dodatku poslal e-mailom vzory grafov, ktoré od neho požadovala financujúca banka, aby tieto boli zapracované do projektu. On splnil všetky zadané podmienky a v projekte ešte vypracoval a dodal aj veci navyše, čo boli potrebné podľa zmluvy, a obžalovaný potom chcel do projektu zapracovať iné typy grafov, ktoré od neho požadovala financujúca banka, avšak nie z dôvodu, že by pôvodné boli zlé, ale pre to, že iné grafy tam chcela mať jeho financujúca banka. Deň pred dohodnutým

dátumom odovzdania projektu podľa dodatku mu obžalovaný poslal SMS-správu, že cestuje do zahraničia, a keď sa vráti, podpíše všetky zmluvy a dokončí papierové aj finančné záležitosti. Svedok mu odpovedal, že mu projekt nemôže odovzdať, nakoľko nemá ani zmluvu, ani objednávku, ani zálohovú platbu, preto ho požiadal o úhradu faktúry č. 1108002 vo výške 1.425,- eur, s tým, že mu následne projekt pošle e-mailom. Na základe prísľubu obžalovaného a jeho vyhlásenia, ktoré mu poslal e-mailom dňa 16. 8. 2011, mu projekt e-mailom zaslal, aj keď nemal podpísaný dodatok k zmluve a nebol ani zaplatený. Na dodatku je miesto a dátum písané „v Liptovskom Mikuláši 12. 8. 2011“. Originál alebo overená kópia dodatku nie je, nakoľko obžalovaný prísľúbil, že všetky potrebné veci a dokumenty ohľadom toho podpíše, keď sa vráti zo zahraničia, čo malo byť asi za dva dni. Obžalovaný nemal k projektu žiadne pripomienky a prísľúbil, že dodatok podpíše u notára a prepošle ho späť a v ten istý deň 25. 8. 2011, aj vyplatí faktúru vo výške 1.425,- eur. Nedohodli sa medzi sebou ústne, že by mal obžalovaný uvedenú sumu vyplatiť až potom, keď mu projekt bude verifikovaný bankou a banka uvoľní finančné prostriedky na jeho podnikateľskú činnosť. Uvedené tvrdenia obžalovaného označil za nepravdivé. Poukázal na to, že obžalovaný v mesiaci november 2011 pri komunikácii s právnym zástupcom JUDr. Garajom sľuboval, že faktúru na sumu 1.425,- eur uhradí, a tak tvrdenia obžalovaného, že uvedenú sumu neuhradil pre to, že mal byť projekt zle vypracovaný a nespĺňal požiadavky banky, sú klamstvá. Obžalovaný ho mohol reklamovať alebo podať iné námietky, avšak toto neurobil. Samotný obžalovaný mu za vypracovanie projektu núkal na začiatku zálohu 500,- eur, preto nevie, prečo sa čuduje, že si za dopracovanie projektu podľa dodatku vyúčtoval. Od obžalovaného dostal množstvo prísľubov e-mailami a SMS-správami o úhrade faktúry vo výške 1.425,- eur, to isté sľuboval aj právnenému zástupcovi spoločnosti Win Trade, s.r.o., avšak nič z toho nespĺnil, nepodpísal dodatok, ani nevysporiadal veci papierovo, ani finančne. Od odovzdania prvého projektu do aktualizácie podnikateľského zámeru ubehlo viac ako polroka a počas tej doby ani raz obžalovaný nespochybnil kvalitu spracovaného projektu a ani aktualizáciu projektu, až kým vec nezačala riešiť polícia. Predmetom pôvodnej zmluvy grafy neboli, tieto sa dopracovali na základe dodatočnej požiadavky obžalovaného. Zo strany obžalovaného boli prísľúbené úhrady, podpísanie samotného dodatku k zmluve, preberacích protokolov. Došlo však k prekladaniu termínov úhrady, písomnosti nepodpísal, dal len mailové prehlásenie so záväzkom úhrady sumy 1.425,- eur. Zaviazal sa k podpisu dodatku a preberacích protokolov, a taktiež došlo z jeho strany k jednostrannej zmene zmluvných podmienok úhrady tak, že úhrada spoločnosti bude realizovaná až po poskytnutí úveru. Tomuto predchádzali opakované prísľuby, že sumu 1.425,- eur uhradí. Oni nesúhlasili s jednostrannou zmenou zmluvných podmienok ohľadne úhrady. Zástupca B.. C. L. JUDr. Garaj obžalovaného kontaktoval niekedy v mesiaci november 2011, keď obžalovaný dával opakované prísľuby úhrady, ale neurobil tak. Odkladanie úhrad prebiehalo asi od augusta 2011, a niekedy v novembri došlo z jeho strany ku jednostrannej zmene zmluvných podmienok ohľadne úhrady. Svedkovi nie sú známe podmienky, ktoré mala klásť banka v rámci rozhodovania o poskytnutí úveru, pretože on v rámci samotnej základnej zmluvy dával aj ponuku, ktorá obsahuje i rozsah nejakých nadštandardných vecí, úkonov. V tomto prípade mu dával možnosť, že v prípade záujmu sa zúčastní jednaní v banke, ktoré sa uskutočnia v rámci Žilinského samosprávneho kraja. Bolo to v zásade v cene samotného diela. Obžalovaný ho nevyzval na takúto účasť v banke, nedožadoval sa opravy pôvodného projektu formou reklamácie. Dodatok, ktorý bol podľa svedka novým projektom, neodstraňoval žiadne nedostatky, ktoré by mali byť v pôvodnom projekte, ale boli tam nové fakty, zmena výšky úveru, zmena zmienosti výroby, objemu produkcie, pozemky, na ktorých sa mal projekt realizovať, pôvodné grafy boli vymenené za iné, ktoré požadoval obžalovaný. S obžalovaným si vymenili rozsiahlu SMS a mailovú komunikáciu, ktorú predložil i vyšetrovateľovi. Komunikácia s obžalovaným sa nijako nevymykala z rámca bežnej komunikácie, aká sa v rámci tohto druhu činnosti realizuje. Neštandardná začala byť až v momente, keď sa malo pristúpiť k plneniu za vypracovaný projekt. Keď jednal s obžalovaným, nezisťoval jeho platobnú schopnosť poskytnúť mu úhradu za poskytnuté služby. Štandardne jeho komunikácia s klientmi prebieha tak, že nikdy neposkytuje služby, ak mu nie je poskytnutá záloha. V tomto prípade spolupráca bola už opakovaná, za prvý projekt zaplatil obžalovaný 4.000,- eur, preto nemal dôvod nemať dôveru v jeho serióznosť, zvlášť, keď mu pri osobnom stretnutí ponúkal zálohu 500,- eur. Spoločnosťou Win Trade, s.r.o., nebola podaná na spoločnosť DIP, s.r.o., žaloba, a to z dôvodu, že právny zástupca mu poradil ako jedinú schodnú cestu podanie trestného oznámenia. Zástupca I. vyzýval obžalovaného na úhradu telefonicky. Písomnou formou to riešil i on sám. Okolo polovice augusta 2011 prebiehali rokovania ohľadne dodatku a konkrétnej sumy zaň. Ak aj poslal obžalovanému nejakú písomnosť, možno si ju obžalovaný sám podpísal, ale nikdy mu ju nevrátil späť. Na preberacom protokole je podpis svedka. Obžalovaný sa mu zaviazal doručiť dodatok k zmluve o dielo s podpisom overeným notárom, ale neurobil tak. Pokiaľ ide o článok 6, bod 6.2 Zmluvy o poskytnutí poradenstva (vo vyšetrovacom spise na č. I. 8 - rub), pojem „odplata“ v sume 2.000,- eur znamená zálohu. Suma 4.000,- eur bola uhradená. Pokiaľ ide

o pojem „aktualizácia“, uvádzaný v dodatku k zmluve o poskytnutí poradenstva v článku II. bod. 2.1.1., aktualizácia znamená v tomto prípade vypracovanie nového projektu a nové požiadavky klienta.

6. Tvrdenia svedka obžalovaný spochybnil v časti jeho vyjadrenia o tom, že sa jedná o dva projekty, pretože stále išlo o jeden a ten istý projekt výroby krvných vakov.

7. Svedkyňa I. Š. na pojednávaní uviedla, že je asi od roku 2002 konateľkou spoločnosti Abundia, s.r.o. Jednala s obžalovaným, ktorý prišiel za ňou s tým, že má podnikateľský zámer, a ich úlohou bolo zohnať financie na realizáciu projektu. Obžalovaný a B.. L. sa stretli u nich v kancelárii. B.. L. mal vypracovať podnikateľský zámer pre spoločnosť obžalovaného. Meno A. G. pozná, mal byť súčasťou podnikateľského plánu obžalovaného. Spoločnosť Abundia obdržala od obžalovaného nejaké financie, ale na výšku si už nepamätá. V projekte pokračovali s G., s obžalovaným už nie. Nepamätá si, akým spôsobom s obžalovaným ukončili spoluprácu, nevie kto ukončil spoluprácu, teda či to bola spoločnosť Abundia, s.r.o., alebo obžalovaný. So spoločnosťou DIP, s.r.o., mali zmluvu štandardne, obsahom zmluvy bolo to, že nejaké služby poskytujú a klient sa zaviazal za ne zaplatiť. Predmetom zmluvy bola požiadavka spoločnosti DIP, s.r.o., na zabezpečenie financovania svojho projektu. Finančné prostriedky pre obžalovaného nezabezpečili, pretože ukončili spoluprácu. Nevie, či zmluva so spoločnosťou DIP, s.r.o., bola časovo ohraničená.

8. Ku výpovedi svedkyne obžalovaný uviedol, že spoločnosť Abundia, s.r.o., obdržala od ich spoločnosti 35.000,- eur, ktoré nevie, kde a ako skončili. S I. Š. ho zoznámil G. v Banskej Bystrici, a teda nevyhľadal on ju. Spolupráca sa skončila, pretože sa jemu a G. odmlčali a pohľadávku postúpil na Malaťáka.

X. B.. F. N. v konaní pred dožiadaným Okresným súdom Praha - Východ dňa 13. 10. 2016 uviedol, že v Reiffeisen Bank pracuje na pozícii prevencie a vyšetrovania podvodu. Na základe požiadania súdu hľadal v evidenciách banky kontakt so spoločnosťou DIP, s.r.o., prípadne s jej zástupcom C.. D. V., avšak žiadny kontakt nenašiel. Znamená to, že ani so spoločnosťou, ani s jej zástupcom nebola uzatvorená žiadna úverová zmluva, ani nebola oficiálne podaná žiadosť o poskytnutie úveru. Nemôže vylúčiť, že niekto za túto spoločnosť jednal s niektorým z ich zamestnancov, a to ktorejkoľvek pobočky, avšak také jednanie nevedlo k oficiálnej žiadosti o úver. Späťne už nemožno dohľadať, ak obžalovaný jednal s niekým z pobočky. Majú viac než 3000 zamestnancov a jednať mohol i s bývalým poradcom alebo zamestnancom.

10. Zo zmluvy o poskytnutie poradenstva uzatvorenej medzi spoločnosťou Win Trade, s.r.o., a spoločnosťou DIP, s.r.o., mal súd preukázaný predmet projektu, a to „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“ s cieľom žiadať na realizáciu projektu bankový úver do výšky 50.000.000,- eur. Spoločnosť Win Trade, s.r.o., označovaná v zmluve ako „poradca“ sa zaviazala zabezpečiť pre spoločnosť DIP, s.r.o., označovanú ako „klient“, osobne alebo prostredníctvom tretích osôb vykonanie činnosti: zabezpečenie prípravy a kompletizácie dokumentácie projektu v troch exemplároch, poradenskú činnosť poskytovanú poradcom klientovi v súvislosti s plnením predmetu tejto zmluvy. K predmetnej zmluve bol vyhotovený dodatok, v zmysle ktorého sa na základe zmluvy o poskytnutí poradenstva poradca zaviazal v rámci aktualizácie projektu, s cieľom žiadať na realizáciu bankový úver, resp. inú formu finančných zdrojov do výšky 53.700.000,- eur, spracovať aktualizáciu podnikateľského plánu - projektu „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“ s dohodnutou odplátou za spracovanie aktualizácie vo výške 1.425,- eur. Úhrada mala byť uskutočnená najneskôr v deň podpisu preberacieho protokolu spísaného v zmysle bodu 4.3 zmluvy, na základe faktúry vystavenej poradcom a doručené na adresu sídla klienta.

11. Z faktúry č. 1108002 zo dňa 12. 8. 2011 vyplýva, že dodávateľ Win Trade, s.r.o., vystavil faktúru na sumu 1.425,- eur za aktualizáciu podnikateľského plánu projektu „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“.

12. Z mailovej komunikácie medzi obžalovaným ako konateľom spoločnosti DIP, s.r.o., s ktorou súd v priebehu konania oboznámil vzhľadom na poskytnutý súhlas B.. C. L. a vzhľadom na obchodný charakter obsah komunikácie, vyplýva, že dňa 16. 8. 2011 obžalovaný odsúhlasil návrh dodatku ku zmluve o poskytnutí poradenstva, a taktiež výšku fakturovanej sumy 1.425,- eur za aktualizáciu podnikateľského plánu projektu. Vzhľadom k nerealizácii úhrady predmetnej sumy poškodená strana doručila obžalovanému upomienku a predžalobnú výzvu 20. 9. 2011, o čom svedčí v konaní predložená

mailová komunikácia podporená i ďalšou SMS-komunikáciou medzi obžalovaným a zástupcom spoločnosti B.. C. L..

13. O realizácii predchádzajúcej spolupráce medzi dodávateľom - spoločnosťou Win Trade, s.r.o., a odberateľom - spoločnosťou DIP, s.r.o., svedčí o. i. i fakturovanie vypracovania podnikateľského projektu na sumu 4.000,- eur, ktorá bola obžalovaným uhradená, čo bolo potvrdené i výpoveďou svedka B.. C. L..

14. Zo zmluvy o pôžičke finančných prostriedkov uzatvorenej medzi H. A. G. a dlžníkom C.. D. V. vyplýva záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 35.000,- eur na vyplatenie projektu podnikateľského zámeru „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“, vypracovaného spoločnosťou Win Trade, s.r.o., vyplatenie posudku - verifikácie a hodnotenia dokumentov týkajúcich sa projektu podnikateľského zámeru - „Výroby krvných vakov a infúzných roztokov“, vypracované spoločnosťou Abundia, s.r.o. Zmluva bola uzatvorená dňa 7. 1. 2011. Existenciu tohto zmluvného vzťahu potvrdil obžalovaný a ďalší svedkovia v konaní, najmä svedok L. i svedkyňa Š.. Z príkaznej zmluvy uzatvorenej medzi príkazcom - spoločnosťou DIP, s.r.o., a príkazníkom - spoločnosťou Mal-Finance, s.r.o., vyplýva, že 25. 2. 2011 uzatvoril obžalovaný (za príkazcu) a A. G. (za príkazníka) zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok príkazcu vyplatiť príkazníkovi províziu vo výške 500.000,- eur, a to najneskôr do 10 dní od pripísania finančných prostriedkov vo výške 50.000.000,- eur, resp. percentuálny podiel z provízie v prípade čiastočného alebo postupného financovania projektu podnikateľského zámeru „Výroby plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“.

15. Z dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke finančných prostriedkov medzi veriteľom A. G. a dlžníkom C.. D. V. vyplýva vyhlásenie dlžníka, že pred predmetným prevodom obchodného podielu, resp. najneskôr spoločne s prevodom obchodného podielu, dôjde v spoločnosti k zvýšeniu základného imania, a to v takej výške, aby 4%-ný obchodný podiel prevádzaný na veriteľa, tvoril výšku vkladu do základného imania spoločnosti vo výške minimálne 750,- eur.

16. Zo zmluvy o sprostredkovaní vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi sprostredkovateľom Mal-Finance, s.r.o., a DIP, s.r.o., s predmetom zmluvy - zabezpečenie uzavretia zmluvy o financovaní projektu podnikateľského zámeru „Výroby krvných vakov a infúzných roztokov“ vo výške 50.000.000,- eur. Zmluva bola podpísaná 25. 2. 2011.

17. Prokurátor na podporu obžaloby uviedol, že vina obžalovaného bola preukázaná v plnom rozsahu bez pochybností. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodeného a podporne ďalšími svedeckými výpoveďami svedkov a zhromaždenými listinnými dôkazmi. Argumentáciu obžalovaného považuje za účelovú, s poukazom na skutočnosť, že ani samotný obžalovaný nepopieral, že v čase, keď dojednával s poškodenou stranou spracovanie dodatku k zmluve o poskytnutí poradenstva, a v čase, kedy podľa vyjadrenia poškodeného a ním doložených listinných dôkazov mala byť dohodnutá cena za spracovanie dodatku poškodenej strane uhradená, nebol pripravený riadne plniť. Z jeho výpovede vyplýva, že spoločnosť DIP, s.r.o., nemala žiaden majetok, a úhradu 35.000,- eur spoločnosti Abundia zabezpečoval prostredníctvom G., a na otázku týkajúcu sa jeho osobných zdrojov, ktorými v rozhodnom čase disponoval, odmietol sa vyjadriť. Uviedol, že s bankou, od ktorej mal získať finančné zdroje na krytie projektu, nekomunikoval, odkázal na spoluprácu s G., ktorý však poprel, že by bankou bol nejaký projekt v prospech obžalovaného schválený, resp. schvaľovaný, vylúčil stretnutie s predstaviteľmi banky. U svedka L. dával prokurátor do pozornosti bližší vzťah k obžalovanému, keďže s týmto plánoval podnikáť. Vyjadrenie zástupcu korešponduje s tvrdením G., že banka neevduje žiadosť o poskytnutie úveru. Prokurátor ďalej poukázal na to, že zohľadňujúc obsah zmluvy o sprostredkovaní a príkaznej zmluvy, ktoré obžalovaný uzatvoril v mene spoločnosti DIP, s.r.o., so spoločnosťou Mal-finance, s.r.o., zastúpenej G., je zrejmé, že predmetom týchto zmlúv nebolo splnomocnenie G. na uzatvorenie zmluvy o úvere s bankou. Tieto zmluvy neobsahujú ani udelenie plnej moci, na základe ktorej by G. mohol uzatvárať zmluvy s bankou v mene obžalovaného - firmy DIP, s.r.o., a teda obžalovaný sa nemohol spoliehať na poskytnutie finančných prostriedkov zo strany banky. Svedok G. bol priamo zainteresovaný na zdarnom získaní finančných prostriedkov pre firmu DIP, s.r.o., pretože sám mal zazmluvnenú finančnú odmenu v prípade, že sa financie podarí získať, a je nelogické, aby konal opačne. On osobne napokon poskytol obžalovanému sumu 35.000,- eur, ktorá bola vyplácaná spoločnosti Abundia, a teda tento svedok vypovedal pravdu o tom, že žiadne jednanie s predstaviteľmi banky neboli. Prokurátor ďalej poukázal na irelevanciu skutočností uvádzaných obžalovaným, týkajúcich sa jeho spolupráce s G., Š., L.. Podstatnou skutočnosťou je fakt, že obžalovaný klamlivo prezentoval

pred poškodenou stranou, zastúpenou poškodeným, ochotu uhradiť v stanovenej lehote dohodnutú cenu za spracovaný dodatok. Poškodeného uvádzal do omylu v otázke pripravenosti cenu uhradiť. Jeho finančné možnosti to nedovoľovali, a aj jeho následná obrana pred poškodeným, že tak urobí po schválení projektu a obdržaní finančných prostriedkov od banky, svedčí tomuto záveru. Projekt nebol bankou schválený, obžalovaný nezdokladoval žiadne reálne aktivity zamerané na možnosti získania finančných prostriedkov od banky, s bankou nebol nikdy v jednaní, a teda nie je možné tvrdiť, že mohol reálne očakávať v čase dohody s poškodeným ohľadom spracovania dodatku, že bude mať financie na úhradu dohodnutej ceny zaň. Ďalej prokurátor poukazuje na to, že ak obžalovaný odkazuje na povinnosti G. ohľadom získavania financií, tak obžalovaný nedoložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že splnenie povinnosti G. sa od menovaného preukazným spôsobom domáhal. Nemožno vyvrátiť, že sa obžalovaný možno snažil zabezpečiť finančné prostriedky na realizáciu projektu, nič však nesvedčí tomu, že by získanie týchto prostriedkov mohol reálne predpokladať, a teda musel počítať s možnosťou, že finančné prostriedky nezíska, napriek tomu utvrdzoval poškodeného v domnienke, že spoločnosť DIP, s.r.o., paradoxne disponuje s finančnými prostriedkami na uhradenie svojho záväzku. Ak obžalovaný argumentoval tým, že jeho predchádzajúci záväzok voči spoločnosti, zastúpenej poškodeným, riadne uhradil, neznamená to a nevylučuje to jeho podvodný úmysel, ktorý je prezentovaný v podanej obžalobe. Zároveň úhrada skoršieho záväzku nepreukazuje úmysel obžalovaného uhradiť aj ďalšiu pohľadávku. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na to, že ako uviedol sám obžalovaný, skorší záväzok nebol hradený zo zdrojov spoločnosti DIP, s.r.o., ale z jeho osobných zdrojov. S poukazom na čl. VII bod 7.2 zmluvy o poskytnutí poradenstva, upravujúci zachovanie nároku „poradcu“, aj v prípade, že žiadosť klientom - spol. DIP, s.r.o., nebude podaná, považuje prokurátor tvrdenia obžalovaného, že podľa dohody malo byť plnené až po získaní úverových prostriedkov od banky, za jednoznačne nepravdivé, čo má potvrdzovať i výpoveď poškodeného, doložené listinné dôkazy, vrátane SMS komunikácie a elektronickej komunikácie, z ktorej vyplýva vývoj komunikácie obžalovaného s poškodeným a zásadná zmena argumentácie obžalovaného, pokiaľ ide o podmienky uhradenia dohodnutej ceny - po obdržaní projektu. V komunikácii klamal - viď SMS správa zo dňa 29. 9. 2011, v ktorej uviedol, že je pred podpisom kontraktu. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že to nebola pravda. Listinné dôkazy predložené svedkom - poškodeným, pokiaľ ide o SMS a elektronickej komunikáciu, potvrdzujú tvrdenia poškodeného a objektivizujú skutkový stav. Vzájomnú komunikáciu s poškodeným obžalovaný nepochybnil ani v prípravnom konaní. V prípade, ak by obhajoba poukazovala na v poslednom čase často pertraktovanú zásadu ultima ratio, je potrebné uviesť, že v prípade, ak konaním konkrétnej osoby, v danom prípade obžalovaného, boli naplnené všetky zákonné znaky trestného činu upraveného v osobitnom zákone, táto zásada nemá uplatnenie. Na základe uvedeného a ustálenej súdnej praxe prokurátor vyslovil záver, že obžalovaný svojím úmyselným konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu, ktorý sa mu kladie za vinu, preto navrhol uznať ho vinným v zmysle podanej obžaloby a uložiť mu podmienený trest odňatia slobody s určením primeranej skúšobnej doby, a súčasne zaviazať ho k náhrade škody spôsobenej poškodenému.

18. Obhajca obžalovaného na jeho obhajobu uviedol, že celý spor medzi obžalovaným a poškodeným má obchodnoprávny charakter a nejde o trestný čin. Poukázal na snahu o realizáciu jedinečného projektu „Výroba plastových vakov pre krvné deriváty a infúzne roztoky“. V prípade podvodného konania musí ísť o úmyselné konanie, a to od začiatku uzavretia zmluvy, ako aj ich dodatkov. Pôvodne vec bola odmietnutá uznesením polície zo dňa 23. 2. 2012 s logickým odôvodnením a dodatkom, že od podvodu treba odlišovať neschopnosť dodržať zmluvný vzťah, a trestanie trestom odňatia slobody by bolo v rozpore s čl. 17 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého „nikoho nemožno pozbaviť osobnej slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok“. V prípade obžalovaného argumentoval uplatňovaním princípu ultima ratio, pretože ide zjavne o riešenie obchodnoprávneho sporu trestnoprávnymi formami. Samotný svedok - konateľ spoločnosti Win Trade, s.r.o., Liptovský Mikuláš, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. 4. 2016 potvrdil, že vo veci nebola podaná žaloba voči spoločnosti DIP, s.r.o., Michalovce, a právny zástupca mu poradil ako jedinú schodnú cestu podanie trestného oznámenia.

19. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1T/43/2014 - 438 zo dňa 24. 10. 2017 súd rozhodol o oslobodení obžalovaného D. V. podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom, s následným odkazom poškodeného B.. C. L. s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Súd odôvodnil rozsudok v zásade s poukazom na právny názor, že vzťah medzi obžalovaným a poškodeným možno vyhodnotiť ako obchodnoprávny spor, pri ktorom je v rozpore s čl. 17 ods. 2 Ústavy SR riešiť tento trestnoprávnymi formami, s poukazom na následnú neschopnosť obžalovaného dodržať zmluvný záväzok. V rámci vykonávaného

dokazovania, pred prednesením záverečných a posledného slova, neboli prednesené ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Proti oslobodzujúcemu rozsudku podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, ku ktorému sa svojim vyjadrením pripojil i poškodený B. C. L..

20. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/67/2018-500 zo dňa 23. 1. 2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva právny názor nadriadeného Krajského súdu v Žiline, ktorým je súd prvého stupňa viazaný v súlade s ust. § 327 ods. 1 Trestného poriadku. Krajský súd vo svojom rozhodnutí vyslovil nasledovné. V rámci ďalšieho postupu bolo povinnosťou súdu prvého stupňa prečítať zápisnicu o výpovedi svedka nebohého A. G. z prípravného konania, keď ide o dôkaz dôležitý z hľadiska trestného konania pre náležité objasnenie veci. Krajský súd konštatoval, že súd prvého stupňa prokurátorom navrhnuté dôkazy síce vykonal zákonným spôsobom, aj v potrebnom rozsahu, avšak neprečítaná ostala výpoveď uvedeného svedka. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nezobral do úvahy všetky skutočnosti a okolnosti prípadu, ale vykonané dôkazy hodnotil izolovane, jednotlivo, a nie aj v ich súhrne. Krajský súd spochybnil právny názor okresného súdu o absencii podvodného úmyslu obžalovaného, poukazujúc súdom prvého stupňa na reálne existujúcu činnosť obžalovaného smerujúcu k realizácii podnikateľského projektu. Súd druhého stupňa poukázal na konanie obžalovaného spočívajúce v získaní vypracovania aktualizácie podnikateľského projektu od poškodeného klamlivým ubezpečením, že za vypracovanie aktualizácie zaplatí v dohodnutej lehote, aj keď obžalovaný už v čase jednaní s poškodeným bol minimálne uzrozumený s tým, že vzhľadom na jeho finančnú situáciu nebude môcť za vypracovanie aktualizácie v dohodnutej lehote zaplatiť. Fakt, že v dohodnutej lehote nebude môcť za vypracovanie aktualizácie zaplatiť, musel byť obžalovanému zrejmý už v čase objednávky aktualizácie podnikateľského projektu, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Nadriadený krajský súd v Žiline ďalej uviedol, že poškodený už pri podaní trestného oznámenia predložil list od obžalovaného, ktorým obžalovaný akceptoval sumu 1.425,- eur za vypracovanie aktualizácie podnikateľského projektu, pričom sa zaviazal po doručení projektu túto sumu poškodenému uhradiť dňa 25. 8. 2011. Tento listinný dôkaz bol oboznámený aj na hlavnom pojednávaní, pričom sám obžalovaný potvrdil, že takýto list poškodenému adresoval. Obžalovaný, i napriek obdržaniu vypracovanej aktualizácie projektu, poškodenému v dohodnutej lehote a ani neskôr, ba dokonca doposiaľ, nezaplatil. Tak z výpovede obžalovaného, ako aj z daňových priznaní spoločnosti DIP, s.r.o., ktorej bol konateľom, výpisov z účtu tejto spoločnosti, nepochybne vyplynulo, že spoločnosť DIP, s.r.o. nevykonávala žiadnu činnosť, nemala majetok, nemala peňažné prostriedky na účte, a finančné prostriedky, ktoré obžalovaný vynakladal v súvislosti so získaním podnikateľského projektu, mal od svedka A. G.. Svedok A. G. vo výpovedi zo dňa 17. 2. 2014 výslovne uvádza: „Tiež chcem uviesť, že pán V. nedisponoval žiadnymi finančnými prostriedkami, a ja som mu v podstate všetky finančné prostriedky na biznis plán poskytol, pretože potreboval peniaze aj na samotný benzín do auta, aby mohol jazdiť“. Aj keď obžalovaný pri výsluchu na hlavnom pojednávaní vypovedal, že hoci firma peniaze nemala, firmu financoval z jeho osobných zdrojov, následne sa však na otázku prokurátora odmietol bližšie vyjadriť k finančným prostriedkom, ktorými mal disponovať. Vzhľadom na takéto, ničím reálne nepodložené tvrdenie obžalovaného, navyše listinnými dôkazmi preukázanú ekonomickú a majetkovú situáciu spoločnosti obžalovaného, a tiež po zohľadnení výpovede svedka G., tvrdenie obžalovaného o tom, že disponoval finančnými prostriedkami na úhradu aktualizácie projektu, vyznieva nehodnoverne a účelovo. Nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ poškodenému sumu za aktualizáciu projektu neuhradil. Vykonaným dokazovaním nebolo ani preukázané, že v čase, keď sa obžalovaný zaviazal poškodenému zaplatiť za aktualizáciu projektu dňa 25.8.2011, mohol sa reálne spoliehať, že v tak krátkom čase bude disponovať finančnými prostriedkami na úhradu poškodenému. Z ďalšej SMS a mailovej komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným založenej do spisu, ktorú už pri podávaní trestného oznámenia predložil poškodený (a obžalovaný túto doposiaľ nespochybnil, že by sa nejednalo o komunikáciu medzi ním a poškodeným), je zrejmé ďalšie správanie obžalovaného po lehote splatnosti, t.j. po dátume 25. 8. 2011, keď obžalovaný platbu poškodenému účelovo odďaľoval, s poukazom na rôzne, ním uvádzané dôvody, a následne platbu poškodenému viazal na poskytnutie úveru, ktorý mal byť vybavovaný pre jeho spoločnosť. V tejto súvislosti je však potrebné poznamenať, že podľa dohody medzi obžalovaným a poškodeným, obžalovaný mal poškodenému zaplatiť v krátkom čase po prevzatí aktualizácie projektu dňa 25.8.2011, a platba za aktualizáciu projektu nebola viazaná na poskytnutie úveru obžalovanému, pričom v tak krátkom čase do 25. 8. 2011 ani nebolo reálne poskytnutie úveru spoločnosti obžalovaného (v konečnom dôsledku úver poskytnutý nebol). Z výpovede samotného poškodeného vyplynulo, že ak by obžalovaný v súvislosti so žiadosťou o vypracovanie aktualizácie projektu bol úhradu za projekt viazal na poskytnutie úveru, či na úspešnosť projektu, poškodený

by s vypracovaním aktualizácie projektu pre obžalovaného nebol súhlasil. Nakoľko z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že obžalovaný sa zaviazal poškodenému za aktualizáciu projektu zaplatiť dňa 25.8.2011, je v danom prípade nedôvodným absenciu podvodného úmyslu obžalovaného opierať o snahu obžalovaného získať úver (ktorý mu v konečnom dôsledku ani nebol poskytnutý). Na klamlivé zavádzanie poškodeného o úhrade za aktualizáciu projektu obžalovaným nasvedčujú aj ďalšie, z vykonaného dokazovania zistené skutočnosti. Krátko po splatnosti záväzku voči poškodenému v sume 1.425,- eur dňa 16.9.2011 prišla na účet spoločnosti obžalovaného DIP, s.r.o. platba v sume 2.000,- eur od I. Š., pričom ešte v ten istý deň bola v podstate celá suma z účtu spoločnosti vybratá. Obžalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu z tejto sumy nezaplatil dlh voči poškodenému, hoci na to mal finančné prostriedky. Je tiež potrebné dať do pozornosti SMS správu adresovanú dňa 29. 9. 2011 obžalovaným poškodenému, z ktorej je evidentné, že aj po splatnosti záväzku poškodeného zavádzal informáciou, že je pred podpisom kontraktu (k podpisu kontraktu nikdy nedošlo). Obžalovaný nepochybne využil omyl poškodeného, ktorý v dobrej viere, vzhľadom na predchádzajúcu spoluprácu s obžalovaným, aktualizáciu projektu vypracoval s očakávaním, že obžalovaný dohodnutú cenu v dohodnutej lehote uhradí, ako obžalovaný pred poškodeným prezentoval. Súd prvého stupňa nekriticky prevzal obhajobu obžalovaného a dostatočne nereflektoval na skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a ktoré preukazujú podvodný úmysel obžalovaného - objednanie aktualizácie projektu u poškodeného bez toho, aby obžalovaný ako objednávateľ bol pripravený a schopný plniť v dohodnutej krátkej lehote, zamlčanie neschopnosti plniť v dohodnutej lehote, vznik škody a preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom. Ak obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že predchádzajúci záväzok voči poškodenému za vypracovanie projektu riadne zaplatil, neznamená to a nevylučuje jeho podvodný úmysel v súvislosti s týmto žalovaným skutkom. Úhrada skoršieho záväzku nepreukazuje úmysel obžalovaného riadne v dohodnutej lehote uhradiť aj ďalšiu pohľadávku voči poškodenému.

21. Ako účelovú a nehodnovernú krajský súd vyhodnotil obhajobu obžalovaného, že za vypracovanie aktualizácie projektu v podstate ani nebol povinný poškodenému zaplatiť, nakoľko sa jednalo o reklamáciu pôvodne vypracovaného projektu, pretože pôvodne vypracovaný projekt mal trpieť vadami. V súvislosti s takýmto tvrdením obžalovaného, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, je zrejmé, že zo strany obžalovaného sa jedná o účelové tvrdenie v rámci jeho obhajoby, učené s cieľom zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Zo SMS a mailovej komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným založenej do spisu, a to za pomerne dlhé časové obdobie pred podaním trestného oznámenia, je zrejmé, že obžalovaný v rámci tejto komunikácie s poškodeným nikdy nespomínal, že pôvodne vypracovaný projekt je vadný, tento reklamuje a za vypracovanie aktualizácie projektu by nemal platiť. Obžalovaný v rámci vedeného trestného konania ani neprodukoval žiaden dôkaz o tom, že banka by mu projekt vrátila s tým, že projekt trpí vadami. Poškodený v rámci svojich výpovedí opakovane odmietal, že ním vypracovaný projekt by trpel vadami, a v prípade vypracovania aktualizácie projektu by sa vlastne malo jednať o odstránenie väd pôvodného projektu z dôvodu jeho reklamácie, pričom toto svoje tvrdenie aj náležite, logicky a hodnoverne zdôvodnil. V tomto smere s výpoveďou poškodeného korešponduje aj SMS a mailová komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným, založená v spise, v rámci ktorej obžalovaný nikdy nepoukazoval na vady projektu a nespochybňoval povinnosť platiť za vypracovanie aktualizácie projektu. V danom prípade súd prvého stupňa správne na hlavnom pojednávaní ako zákonný vykonal dôkaz prečítaním do spisu založenej mailovej a SMS komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným, ktorú do spisu predložil poškodený pri podávaní trestného oznámenia. Krajský súd sa nestotožňuje s obhajobným tvrdením obžalovaného, že v tejto veci ide o obchodno-právny vzťah a neprichádza do úvahy jeho trestnoprávny postih. Platí, že obchodnoprávny vzťah má vlastný právny rámec určený ustanoveniami Obchodného zákonníka a v jeho zmysle subsidiárne aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ak však konaním fyzickej osoby v priebehu dotknutých udalostí dôjde k naplneniu zákonných znakov trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a následne súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku, aplikujúc pritom príslušné ustanovenia Trestného zákona, ktorých skutková podstata bola protiprávnym konaním obžalovaného naplnená. Odvolací súd vyššie podrobne vysvetlil, akými úvahami sa spravoval a aké skutočnosti vzal do úvahy, keď s poukazom na aktuálne existujúcu dôkaznú situáciu konštatoval spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. obžalovaným, vedomý si pritom subsidiárneho postavenia trestného práva ako právneho odvetvia, ktoré nastupuje ako ultima ratio (posledná a krajná možnosť) pri vzťahoch chránených inými právnymi odvetviami. Úlohou trestného práva je v tomto smere postihovať osoby, ktorých konaním (neoprávneným zásahom) je trestnou normou chránený záujem natoľko poškodený (ohrozený), že právne prostriedky iných právných

odvetví na ochranu tohto záujmu nepostačujú. Z tohto pohľadu je potrebné vždy skúmať nielen následok konania (spôsobenú škodu), ale aj intenzitu, charakter a pohnútku konania dotknutej osoby. Pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť pri prečinoch prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Tr. zák. S prihliadnutím na kritériá uvedené v tomto zákonnom ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák., aplikujúc tieto na tento konkrétny prípad protiprávneho konania obžalovaného, t.j. spôsob vykonania činu, jeho následok (spôsobenú škodu 1.425,- eur), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia (zavinenie vo forme minimálne nepriameho úmyslu), pohnútku páchatel'a (obohatiť sa na úkor poškodeného), nie je možné konštatovať, že závažnosť protiprávneho konania obžalovaného je nepatrná, a teda nejde tu o trestný čin. Osobitne odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný v prípade spáchania tohto skutku nepochybne zneužil dôveru poškodeného, ktorý mu vypracovanú aktualizáciu projektu odovzdal aj bez úhrady, a to aj s ohľadom na predchádzajúcu skúsenosť poškodeného s obžalovaným, keď tento mu za pred tým vypracovaný projekt riadne zaplatil.

20. Nadriadený krajský súd nariadil súdu I. stupňa v rámci ďalšieho postupu napraviť svoje pochybenie a znovu vo veci rozhodnúť.

21. Hlavné pojednávanie, v rámci opätovného prejednaní veci, bolo vykonané dňa 21. 7. 2020. Bolo vykonané v neprítomnosti zvoleného obhajcu obžalovaného JUDr. Ivana Vanka, ktorému bolo upovedomenie o hlavnom pojednávaní doručené dňa 25. 5. 2020, avšak na pojednávanie sa nedostavil, ani svoju neprítomnosť riadne neospravedlnil. Obžalovanému bol z dôvodu hospodárnosti a účelnosti ustanovený náhradný obhajca dňa 20. 2. 2020 v záujme toho, aby nebolo zmarené hlavné pojednávanie z dôvodu neprítomnosti zvoleného obhajcu obžalovaného.

22. Na hlavnom pojednávaní ustanovený náhradný obhajca Mgr. Michal Krákorník oznámil údajné nesúhlasné stanovisko obžalovaného, aby ho na hlavnom pojednávaní zastupoval, avšak s poukazom na skutočnosť, že malo ísť o dávnejší postoj obžalovaného, keď tento následne ku nariadenému termínu hlavného pojednávaní ku 21. 7. 2020, vyjadril výslovný súhlas s vykonaním hlavného pojednávaní v jeho neprítomnosti, za účasti zvoleného alebo ustanoveného náhradného obhajcu, súd ustálil, že v konaní sú splnené zákonné podmienky pre vykonanie hlavného pojednávaní v intenciách ust. § 255 ods. 2 a § 252 ods. 2 písm. a/, b/, c/ Trestného poriadku, a právo obžalovaného na obhajobu je garantované prítomnosťou ustanoveného náhradného obhajcu.

23. V súlade s ust. § 277 ods. 5 Trestného poriadku samosudkyňa oboznámila s podstatným obsahom doterajšieho pojednávaní, najmä s podstatným obsahom zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 19. 4. 2016 a 24. 10. 2017, oboznámené bolo s oznámením o postúpení peňažnej pohľadávky medzi pôvodne poškodenou spoločnosťou Win Trade, s. r. o. , ako postupcom, na postupníka B.. C. L., oboznámené taktiež bolo s obsahom uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/67/2018 zo dňa 23. 1. 2019, v ktorom bol jednoznačne vyslovený právny názor nadriadeného súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, bez ohľadu na to, či obhajca obžalovaného následne, okrem iného, vyslovil pochybnosť o zákonnosti dôkazu - výpovede svedka G. v zmysle podmienok kontradiktórnosti konania.

24. Na pojednávaní dňa 21. 7. 2020 súd ďalej oboznámil s aktuálnym odpisom registra trestov vedeného na meno obžalovaného, pričom preukázané bolo, že v registri trestov nemá žiaden záznam, a zo správy o povesti z miesta jeho trvalého bydliska nevyplývajú žiadne podstatné okolnosti, okrem poznatku mesta Košice - Sever o adrese trvalého bydliska M. XX, L., prechodného bydliska K. XX, L., ku dňu 18. 9. 2019. Z oznámení samotného obžalovaného i z doručeníek úspešne doručených zásielok súdu, mal súd preukázanú aktuálnu adresu obžalovaného v zahraničí, v meste E., U. Z. T. XX, H. U..

25. Súd zdôrazňuje, že v období po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline o zrušení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a o vrátení veci na nové konanie, po doplnení dokazovania v súlade s vysloveným právnym názorom nadriadeného súdu, neboli produkované žiadne nové relevantné dôkazy, ktoré by spochybnili právny názor a závery Krajského súdu v Žiline v spojitosti s posudzovaním viny obžalovaného.

26. Rešpektujúc a ctiac si právny názor Krajského súdu v Žiline, vyslovený dňa 23. 1. 2019, súd prvého stupňa zdôrazňuje, že objektom trestného činu podvodu je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho

majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

27. S poukazom na vykonané dokazovanie, s odkazom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu súdu, možno ustáliť, že obžalovaným bol v rámci obchodnej činnosti a komunikácie vyslovený záväzok zaplatiť poškodenému za aktualizáciu projektu dňa 25. 8. 2011, najmä v rámci vzájomnej komunikácie s poškodeným, a to i formou sms a mailovej komunikácie. Zadováženými dôkazmi je tiež preukázané, že po splatnosti záväzku voči poškodenému, v sume 1.425,- eur, dňa 16. 9. 2011 prišla na účet spoločnosti DIP, s.r.o., platba v sume 2.000,- eur, od I. Š., pričom táto suma bola v ten istý deň v podstate celá vybratá z účtu, avšak obžalovaný dlh poškodenému nezaplatil, pričom ani v následnom trestnom konaní žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo tak neučinil. Taktiež v ďalšom konaní neboli produkované dôkazy, ktoré by podporili opodstatnenosť tvrdenia obžalovaného o skorom podpise obchodného kontraktu v rámci podnikateľského projektu. V konaní po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie boli prečítané zápisnice o výpovediach svedka A. G. z prípravného konania, pričom podľa výpovedí tohto svedka, obžalovaný nedisponoval žiadnymi finančnými prostriedkami a v podstate všetky finančné prostriedky na biznis plán poskytol obžalovanému on, pretože obžalovaný potreboval peniaze aj na samotný benzín do auta, aby mohol jazdiť. Pokiaľ ide o predchádzajúcu argumentáciu obžalovaného, že firmu financoval z jeho osobných zdrojov, v predchádzajúcom i následnom konaní, napriek jasne prezentovanému stanovisku nadriadeného súdu, bližšie nešpecifikoval finančné prostriedky, ktorými mal disponovať, a ani nerozptýlil závery súdu o nepriaznivej ekonomickej a majetkovej situácii spoločnosti obžalovaného, a tak úvahy súdu o jeho nehodnovornom a účelovom tvrdení pretrvávajú. Rovnako neboli spochybnené právne úvahy o tom, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že v čase, keď sa obžalovaný zaviazal poškodenému zaplatiť za aktualizáciu projektu, mohol sa reálne spoliehať, že v krátkom čase bude disponovať finančnými prostriedkami na úhradu poškodenému. V konaní ďalej neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili názor o využití omylu poškodeného obžalovaným vo svoj prospech, keď poškodený v dobrej viere, vzhľadom na predchádzajúcu spoluprácu s obžalovaným, vypracoval aktualizáciu s očakávaním, že obžalovaný dohodnutú cenu v dohodnutej lehote uhradí tak, ako sám pred poškodeným prezentoval. Spochybnená nebola ani úvaha o účelovosti tvrdenia obžalovaného o tom, že v podstate ani nebol povinný poškodenému zaplatiť, keďže sa jednalo o reklamáciu pôvodne vypracovaného projektu, ktorým mal údajne „trpieť vadami“. Uvedenú argumentáciu obžalovaného teda tiež možno vyhodnotiť ako účelovú, učenú s cieľom zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok, keď v rámci komunikácie s poškodeným predtým ani nespomínal, že by pôvodne vypracovaný projekt mal vady, ktoré by reklamoval. V predchádzajúcom, ani v následnom konaní neboli produkované dôkazy o tom, že by banka projekt vrátila s tým, že projekt trpí vadami.

28. Na základe vykonaného dokazovania a vyššie uvedených skutočností, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, súd konštatuje absenciu vôle obžalovaného splniť záväzok voči poškodenému, a taktiež absenciu platobnej schopnosti jeho spoločnosti i jeho samotného, v čase vzniku záväzku, splniť záväzok v dohodnutej lehote splatnosti, v sume 1.425,- eur, čím došlo k naplneniu všetkých pojmových znakov prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, pričom uvedeného trestného činu sa dopustil obžalovaný minimálne v nepriamom úmysle, keď na škodu poškodeného obohatil seba tým, že uviedol poškodeného do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. V rámci kvalifikačných kritérií daných ustanovením § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur (škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 10-násobok takej sumy). Obžalovaný uviedol poškodeného do omylu tým, že predstieral okolnosti, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci, a v čase, keď jeho zmluvný záväzok vznikol, konal v úmysle, že tento v dohodnutej dobe nesplní.

29. Po ustálení skutkového stavu, vine obžalovaného, súd sa zaoberal úvahami, aký druh a výmera trestu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, jeho osobu, pomery a možnosť jeho nápravy, berúc do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. j/ Trestného zákona, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Súd vychádza zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelmi trestného činu, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), a jednak voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest

musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, teda bližšie k dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, podľa ktorej možno uvedený trestný čin potrestať odňatím slobody až na dva roky. Pri prevahe poľahčujúcich okolností, podľa ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona, sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. na 16 mesiacov. Z hľadiska vyššie uvedených kritérií ukladania trestu, súd považuje samotnú hrozbu týmto trestom vo forme podmieneného odkladu s určením skúšobnej doby vo výmere 16 mesiacov, za v plnej miere napĺňajúcu účel sledovaný Trestným zákonom, vyjadrujúc i hľadisko individuálnej a generálnej prevencie. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v súvislosti so spáchanou trestnou činnosťou spôsobil poškodenú spoločnosť Win Trade, s.r.o., škodu vo výške 1.425,- eur, a pohľadávka tejto spoločnosti prešla z postupcu na postupníka - poškodeného B. C. L., súd zaviazal obžalovaného nahradiť tomuto poškodenému spôsobenú škodu vo výške 1.425,- eur.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

V Liptovskom Mikuláši dňa 21. 7. 2020